

Uredništvo:
Schillerjeva cesta št. 3,
na dvorišču, I. nadstropje.

Rokopisi se ne vračajo.

List izhaja vsak dan razun ne-
delj in praznikov ob 4. uri
popoldne.

Sklep uredništva ob 11. uri
dopoldne.

Nefrankirani dopisi se ne
sprejemajo.

Anonimni dopisi se ne uva-
žujejo.

NARODNI DNEVNIK

Upravništvo:
Schillerjeva cesta št. 3.
Naročnina znaša za avstro-
ogorske dežele:
celoletno . . . K 25.—
polletno . . . K 12.50
četrletno . . . K 6.80
mesečno . . . K 2.10
Za **Nemčijo:**
celoletno . . . K 28.—
za vse druge de-
žele i. Ameriko K 30.—
Naročnina se pošilja vnaprej.
Za **oglas (inserte)** se
plačuje od četverostopne
petit vrste po 12 h, za
večkratne natis primeren
popust.
Posamezna št. stane 10 h.

Štev. 65.

Telefonska številka 65.

Celje, v ponedeljek, dne 22. marca 1909.

Čekovni račun 48.817.

Leto I.

Glasovanje o rekrutih in Jugoslovani.

Predsednik Slovanske jednote g. dr. Šusteršič je v seji te parlamentarne zveze izjavil, da sta oba jugoslovanska kluba sklenila z obzirom na sedanji vnanji položaj države in še posebno na notranji položaj, glasovati za rekrute. Dr. Šusteršič je apeliral v imenu obeh jugosl. klubov na češke stranke, naj bi v tem vprašanju, katero je v sedanjem položaju baš za Jugoslovane posebnega pomena, storile enak sklep kakor Jugoslovani. Temu pozivu so se odzvali češki klerikalci, ki skrbno pazijo na to, da bi jim „odločilni krogi“ ne zamerili njih „opozicijskega“ stališča, odzvali so se mu tudi češki agrarji, češ, da si morajo češke stranke prizadevati priboriti si „upliv na politično in državno upravo“ ter izviti nasprotnikom orožje iz rok, da češke stranke v kritičnem trenutku ne postopajo dovolj lojalno. S tem svojim sklepom so pa hočeli češki agrarji tudi protestirati proti sklepu trgovinske pogodbe s Srbijo. En del Mladočehov se je temu sklepu pridružil brez posebne motivacije in posledica je bila ona slavna zmaga Bienertrove vlade v zbornici dne 19. t. m., o kateri smo že poročali in katero so Nemci tudi promptno proglasili za zmago avstrijskih Nemcev in Nemčije, verne zaveznice Avstro-Ogrske. Zahvalo za to lojalnost in za to pokorno glasovanje so nemške stranke in nemški listi tudi nemudoma izrazili „opozicijski“ večini Slovanske jednote, katero so obsuli z bridko ironijo in krvavim zasmehom. Kako jim bode baron Bienert skazal svojo hvaležnost, bomo kmalu videli. Kakošna bode ta zahvala, sodimo lahko po tem, da je načelnik vlade nedavno izjavil, da smatra glasovanje za rekrute ne za votum vladi ampak za votum državi. Če bo „država“ hvaležna oim, ki so glasovali za rekrute, baron Bienert ne bo imel nič proti temu (seveda, ako ne bodo Nemci proti temu ugovarjali), on pa se ne čuti v nič obvezanega, saj je gospodom povedal, da ne glasujejo zanj ampak za državo, v državi pa imajo besedo Nemci in ti so nam že koj po glasovanju izrazili v besedah svojo zahvalo, dejanja bodo v kratkem sledila . . .

Zakaj je „opozicijska“ Slovanska jednota na dr. Šusteršičev predlog glasovala za rekrute? Da bi politik, kakoršen je dr. Šusteršič, verjel baron Bienertovi trditvi, da se rekrute dovoljuje državi in ne vladi, tega ne more noben resen človek verjeti. Rekrutov se ne dovoljuje ne cesarju ne državi, ampak oni vladi, ki je baš na krmilu, sedaj torej bar. Bienertu s Hohenburgerjem, Stürgkhom in drugovi. Kdor je proti tej vladi, ji torej ne more in ne sme dovoliti rekrutov. Dr. Šusteršič je že nekočkrat izjavil, da stoji njegova stranka v opoziciji proti sedanji vladi in posebno svečano je zatržil, da bode Slovanska jednota, kateri predseduje in katera

je bila na njegov predlog osnovana, barona Bienertova premagala ne z obstrukcijo ampak v redni parlamentarni bitki ter ga prisilila k odstopu. Isti dr. Šusteršič je pa zastavil ves svoj upliv, da je njegova Slovanska jednota glasujoč dne 19. t. m. za „državo“, pozicijo barona Bienertova in nadvlado Nemcev v državi nečuvveno okrepila.

Kar se tiče izgovora, da ne smemo dati Nemcem povoda, da bi nam očitali, da smo v kritičnem trenutku ne-lojalno, ali morda „nepatriotično“ postopali, moramo na kratko reči, da se takih očitaj iz ust kakega Malika, Wolfa ali koga drugega ne bojimo, ker je to nesmiselno in otročje natolcevanje. Z druge strani nas pa tudi komplimenti iz ust domobranskega ministra o hrabrosti, vernosti in udanosti naših vojakov ne smejo in ne morejo tako preslepiti, da bi že tem sladkim besedam na ljubo dovolili Hohenburger-Stürgkhovi vladi vse, kar hoče. Tu moramo z dr. Kramárem reči: „Jugoslovani dobro vedo, kaj so za to državo storili. Vedo prav dobro, da so s svojim življenjem in svojim premoženjem na neštivilnih bojiščih branili to državo in jo morda tudi rešili. Zato je nespametno priznavati (ali pa tajiti) patrijotičnost Jugoslovanov. Bilo bi pač mnogo boljše, ako bi bili Jugoslovani dobili za to drugačno zahvalo. Hvala, ki smo jo dobili, ne odgovarja službam, katere smo tej državi skazali, kajti Jugoslovane so smatrali vedno za tujin nadležni živelj, ki moti nemško enotnost države“. Tako bi se bilo moralo govoriti in osvežiti tem nemškimi „patriotom“ iz najnovejše dobe in njih zaveznikom in pokroviteljem na ministerskih klopeh spomin z nekimi splošno znanimi dejstvi, katerih ne more nikdo izbrisati iz zgodovine te države.

V zahvalo zato, da je tičalo v vojaški granici cela stoletja vse prebivalstvo, možki, žene in otroci v vojaški suknji, uklenjeno v večno vojaško službo, da se je borilo na vseh evropskih bojiščih za moč in slavo „svete rimske države nemške narodnosti“ in za avstrijska posestva nemških cesarjev iz habsburške hiše, da si je na teh bojiščih nakopalo mržnjo, sovraštvo in zaničevanje vseh zapadno-evropskih narodov (ime „croati“ je še dandanes psovka v Italiji) zato se nas izdaje sedaj na eni strani Madžarom in njihovem eksponentu na milost in nemilost ter se nas muči, ponižuje in grdi s pravdami, kakoršen je „veleizdajski, proces v Zagrebu z druge strani se pa ščujejo na nas figure, kakor so Malik Wolf in drugovi, da nam očitajo „nelojalnost“, škilenje za državne meje in podobne stvari, da nam celo liste „državnih“ nemških strank mečejo v obraz, da so nas „veleizdajski“ proces v Zagrebu in preganjanje čeških radikalcev

„zrahljala“ in nam zlomila tilnik — in vse to z očitim odobravanjem „močne“ in „vsem pravične“ vlade barona Bienertova. Ne gospoda, naš patriotizem je vzvišen nad oficiozna laskanja in nad graje oficioznih in neoficioznih šarlatanov Malikovega zrna. Mi moramo s Kramárem reči: „Delajte kar hočete, mi ne bomo letali za nikom. Kakor postopate vi z nami, bomo postopali mi z vami. Če je v tej uri nevarnosti opravičen kak apel, je ta apel na patriotizem vlade! Naj vlada in oni, ki so odgovorni za usodo države ne zabljujejo na eno: zabodočnost države je zadovoljnost narodov mnogo bolj važna kot pa eksistenca narodne vlade“. In tej narodni in nesposobni vladi odreči rekrute bi ne bilo neloyalno, ampak baš nasprotno bil bi to dokaz prave, istinite ljubezni do države, katere koristi nujno zahtevajo, da prevzamejo vodstvo nje usode, nje notranje in vnanje politike možje, ki imajo ne samo „dobre namene“ ampak tudi potrebno energijo te „dobre namene“, o katerih baron Bienert tako rad govori, tudi izvesti v dejanje! Slovanska jednota pod dr. Šusteršičevim vodstvom in uplivom ni tega storila in je s tem sebi, avstrijskim Slovanom in državi skazala slabo službo.

Politična kronika.

b Zaradi glasovanja za rekrute se glasila raznih, v Slovanski jednoti združenih strank na razne načine zvišajo in skušajo v potu svojega obraza svojim vernim „bravcem in volivcem“ dokazati, da je bilo to glasovanje zahteva nekake „visoke politike“ ter da nikakor ne pomeni „ublaženja opozicijskega stališča proti vladi“. Kratko malo, vsi si prizadevajo spraviti v sklad opozicijske besede in obljube s svojim vladi uslužnim in pokornim dejanjem. Pa ne gre; kdor misli in gleda, vidi razpor med besedami in dejanji, čuje disonanco med votlim patosom in malodušnim ravnanjem te čudne „opozicije“, ki stoji baje, kakor je dr. Šusteršič pred glasovanjem za rekrute rekel, „proti tej vladi v najostrejši opoziciji, v katero nimajo prav nikakega zaupanja in katero bodo preganjali in vrgli. Teren k odločilni bitki si pa izberejo sami.“ „Čas“ piše o tem: „Z opozicijo, ki dovoljuje vladi takozvane državne neobčnosti, se da veselo vladati . . .“ „Da so sklenili slovenski in češki klerikalci glasovati za rekrute, ni nikogar iznenadilo: opozicija Slovencev proti sedanji vladi je že od začetka samo priložnostna, to je samo opozicija proti temu, da sta bila poklicana v kabinet dr. Hohenburger in grof Stürgkh, opozicija čeških klerikalcev je pa že od začetka dvomljiva, ker je tudi vlada sama klerikalne barve in je najmočnejša stranka, na katero se vlada opira, nemška kršč. socialna stranka, ki je našim klerikalcem zelo blizu in jim je sorodna.“ To

velja tudi o naših slovenskih klerikalcih in zato ne verjamemo niti v njih opozicijo proti grofu Stürgkhu, odkar se je spokoril in postal klerikalci. Kar kvase agrarni listi v opravičenju za to glasovanje, je istotako prazno. Edin razlog, ki odgovarja resnici, je ta, da je agrarce vodila pri tem glasovanju kratkovidna strankarska sebičnost in želja, da bi zaprečili sklenitev trgovinske pogodbe s Srbijo. O tej ostudni kratkovidnosti in sebičnosti, katero naši klerikalci tudi med našim ljudstvom negujejo, bi bilo vredno enkrat obširnejše spregovoriti, kajti vsaka stvar ima dve strani.

b Iz parlamenta. V soboto je bila debata o podržavljenju železnic, katera se bode danes nadaljevala in morda tudi zaključila. Na dnevnem redu jutrajšnje seje stoji zakonski načrt o živinskih kužnih boleznih, pooblastilni zakon in še nekoliko manjših predlogov. V sredo se snide gosposka zbornica, ki bode kar na tek sprejela vse v poslanski zbornici rešene zakonske predloge, nato se začne velikonočne počitnice.

b Iz klubov. V zadnji seji češkega kluba je bilo soglasno izrečeno zaupanje svojem predsedniku dr. Kramáru, kar je ta zahvalno sprejel. Klerikalna „Korresp. Centrum“ je torej izrazila samo svojo pobožno željo, poročajoč, da je Kramář odložil predsedništvo Češkega kluba, ker je ta proti njemu sklenil glasovati za rekrute. V šolski odbor češkega kluba je bil kooptiran prof. Drtina, ki je predlagal, naj bi se zopet vzbudilo vprašanje o bodočem ljudskem štetju. Dr. Kramář zahteva, naj bi manjšina izdelala referat ter ga izročila vsem članom proračunskega odseka, v katerem treba naše zahteve glede ljudskega štetja uveljaviti. V tem vprašanju stopi Český klub v zvezo z vsemi slovanskimi, romanskimi klubi ter s socialno dem. klubom.

b Češkim radikalcem so vsi v Slovanski jednoti združeni klubi odrekli podpise na njih nujne predloge, katerih so dne 19. t. m. hoteli staviti kar 10. Istotako so jim tudi socialni demokratje odrekli podpise.

b Posl. Trylowski, kateremu je rusinski klub izrekel nezaupanje radi njegove zadnje izjave v zbornici, je izstopil iz kluba.

v Češki deželni zbor. Vladni listi so bili raznesli vest, da namerava vlada sklicati češ. dež. zbor za časa parlament. počitnic na kratko zasedanje. „Alldeutsche Korresp.“ pa prinaša iz krogov nemških poslancev poročilo, da iz tega ne bo nič, ker so Nemci nejevoljni, da je vlada dala Čehom neke obljube glede lokalnih železnic v predlogu o podržavljenju železnic. Nemški veto ostane prej ko slej v veljavi.

v „Veleizdajski“ proces v Zagrebu sedaj že nekoliko dni miruje, ker je baje predsednik Tarabochia „obolel“; govori se, da bo za daljšo dobo odgođen. Baron Rauch je šel na Dunaj, kjer se bode baje posvetoval o tem, da bi

